

EN HET GAAT VERDER...

Drie mei 2018, vier minuten over half acht in de ochtend. Mijn telefoon gaat over. Ik heb een deeltje met Wil Kuijsters, de buurvrouw (nu nog). Als er iets gebeurt op het terrein laat ze mij dat weten. Ze stuurt een foto en even later filmpjes van een graafmachine die met speels gemak de middenshuur met de grond gelijk maakt.

We zullen later zo'n zelfde schuur terugbouwen; met gemeenschappelijke voorzieningen op de begane grond en een appartement voor Joke onder het dak. Oh boy, ik kan haast niet wachten op het eindresultaat.

Later op de dag gaan we naar de Oude Langstraat en zien dat alleen de achterste muur van de schuur nog overeind staat. We laten de boel de boel en rijden door.

's Middags gaan we nog een keer langs en verbazen ons opnieuw over de ruimte. Die ruimte kennen we eigenlijk alleen van papier, in real live was de boel zó overwoekerd dat je je van de werkelijke afmetingen geen voorstelling kon maken.

Volgens afspraak heeft Kees Remmers de stenen van de schuur op een hoop laten gooien. Er liggen pallets om schoon gebikte stenen op te stapelen. We hebben afgesproken dat we samen gaan bikken!